

hørt, at det dog endnu ikke er umuligt, ialtsald troer jeg ikke, at, Noget kan vide det. Det er bekendt, at, da dette Stutteri i sin Tid blev bortsolgt for Jøde væk, da blev største Delen deraf, og navnlig de bedste Individer, kjøbt af vore Naboer i Sverrig, og muligviis man deraf, hvis Regeringen vil gribe Sagen an med Kraft, kan faae nogle Individer af denne Stamme. Jeg troer, at den er saa almindeligt anerkjendt for sine fortrinlige Egenheder, at det vilde være unyttigt, om jeg vilde søge at spilde et eneste Ord paa at holde en Lovtale over den, saaledes som den oprindeligt var, men ikke saaledes, som den tilsidt blev fordærvet. Ved det tredie Stod, nemlig det „hyidsødte Stod“, har Udvalget den Bestemmelse, at dette kun skal bestaae af 1 Hingst og 4 Hopper. Heri har Udvalget tilladt sig at foreslaae den Forandring, at der skulde staae 2 Hingste og 4 à 6 Følhopper. Det vil vistnok være aldeles nødvendigt, dersom man vil conservere dette Stod, at der da kommer til at staae 2 Hingste; thi det er vistnok en almindelig bekjendt Kjendsgjerning, at denne hyidsødte Stamme eksisterer intet Sted i Verden saa god som paa det frederiksborgske Stutteri. Efter hvad der er mig fortalt af Hippologer, eksisterer der rigtignok en hyidsødt Stamme i det Hannoveriske, men efter de Individer at domme, som, efter at den Byttehandel har fundet Sted for nogle Aar siden, ere komne til Frederiksborg Stutteri, troer jeg ikke, at det vil betale sig for Statskassen at gjøre flere af det Slags Byttehandlinger. Det er derfor aldeles nødvendigt, at man holder sig til, at der bliver 2 Hingste; thi, indtræffer et Uheld med den ene Hingst, risikerer man, at denne udmærkede Stamme derved bliver aldeles tilintetgjort.

Naar Udvalget til Slutningen af denne Paragraph har stillet et lille Ændringsforslag, som gaaer ud paa, at de øvrige nu paa Stutteriet værende Hingste af denne Race skulde gaae over til Landstutteriet, forsaavidt de dertil ere tjenlige, saa troer jeg, at de fleste ville med mig være enige om, at dette hyidsødte Stod har noget særdeles Eiendommeligt og Godt ved sig, og, da det har viist sig, at næsten alle Landmænd i den nærmeste Omegn af Frederiksborg og Kjøbenhavn ere enige om, at

en Blanding af disse Individer med den sjællandske Landrace vilde give et ganske fortrinligt Affkom, saa vilde det vistnok være en hensigtsmæssig Maade at anvende de Individer paa, som der muligviis maatte findes, og hvoraf jeg, da jeg forrige Aar havde den Ære at være Medlem af Commissionen og var der, fandt adskillige Individer, men i en yngre Alder; desforværre døde en udmærket 3 Aars Hingst, som var bleven bestemt til Landstutteriet.

Den Bestemmelse, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae til § 20, nemlig, at Udskriften i Landstuttemesterens Fraværelse udstedes af Underbestyreren, troer jeg er en ligesvem consequent Følge af hvad det ærede Thing har vedtaget ved § 14.

**Indenrigsministeren:** Ja, det kan vel være fornødent, at man, hvis det skal være saa, udtaler sig med noget mere Bestemthed ved § 16 om dette Magelægs Nødvendighed. Den Jord, som ligger meest beqvemt for Stutteriet, er overladt til Hillerøds Beboere i Forpagtning, hvilken Forpagtning Domainebestyrelsen ved at udarbejde Lovudkastet om Domaneieendommenes Afhandelse ved en Feilslætning havde antaget allerede at udløbe til næste Aar, men som dog, saavidt jeg erindrer, først udløber 1854. Byen sætter megen Pris paa at erholde denne Jord; der er ogsaa, efterat hiint Lovudkast var forelagt, indkommet Ansøgninger til Domainebestyrelsen om at foredrage for Hans Majestæt, hvor meget de vilde at beholde disse Jorder. Imidlertid foreskommer det idetmindste mig, at, naar Staten selv behøver sin Jord til offentlige Diemed, maa dette Hensyn til Byens Lary tilfredsættes derfor. Den ærede Ordfører omtalte, at man, maa skee ligeledes ved Magelæg, kunde erholde en eller to af de Hovmarker, som ligge ved den bortforpagtede Gaard Hillerødsholm. Det er muligt, at det lader sig gjøre; thi det er vistnok uhenigtsmæssigt beliggende Jorder. Stutteriet har nu omtrent 350 Tønder Land, som for Størstedelen ligge  $1\frac{1}{2}$  Tjerdingsvet borte, og de stode til Hillerødsholms yderste Jorder, og et Magelæg kunde altsaa vel være rimeligt. Men jeg maa bemærke, at, da Forpagteren har anvendt særdeles Meget paa Grund-